

KADİM DOSTUM AHMET SAİM ARITAN'IN ARDINDAN

Prof. Dr. Ahmet ÖNKAL

Necmettin Erbakan Üniversitesi Ahmet Keleşoğlu İlahiyat Fakültesi

Kadım dostum, diyorum. Çünkü Rahmetli Ahmet Saim Arıtan ile tanışıklığımız 1960'lı yıllara dayanıyor. 1963 yılında başladığım Konya İmam Hatip Okulu'nun ikinci sınıfında Ahmet Saim Bey ve emsali arkadaşlarla biraraya gelmiştik. Gerçi şubelerimiz hiç aynı olmadı. Genellikle A. Saim Bey A şubelerinde iken ben ikinci sınıftan itibaren başlangıçta B, mezuniyette ise 7-C şubesinde idim. Ama Konya İmam Hatip Okulu'ndan mezun olduğumuz 1970 yılı itibarıyla dört şubede bulunan yaklaşık 160 kişi genel olarak birbirimizi tanıyorduk. Hele hele Ahmet Saim gibi çeşitli özellikleriyle ön plâna çıkan ve aktif olan arkadaşlarımızı tanımamak mümkün değildi.

Ahmet Saim Bey'in, evinde ikamet ettiği ve daha sonraki yıllarda yakından tanıma fırsatı bulduğum amcası, nezih insan Şakir amca (merhum) Yeşilay'da görevli olduğu için A. Saim de Yeşilay'a ilgi duyardı. Bu ilgisi Konya Yüksek İslam Enstitüsü'ndeki öğrencilik yıllarında da devam ettiği için Mezuniyet Yıllığı'nda Tertip Heyeti'ndeki arkadaşlarımız onu "*Sınıfımız Meclis Olsaydı*" sayfasında "**Gümrük ve Tekel Bakanı**" olarak tanımlamışlardı.

Ahmet Saim Bey'le dostluğumuz şüphesiz 1970-1974 yılları arasındaki Konya Yüksek İslam Enstitüsü öğrenciliğimiz esnasında iyice pekişti. İkimiz de B şubesinde idik. O yıllarda yıllık eğitim-öğretim yürütülüyordu ve ara sınavlar yoktu. Yıl sonunda tüm derslerin sözlü veya yazılı sınavları Haziran ayında yapılır, sınav hazırlıklarına da Mayıs ayında başlanılırdı. Bizim, aralarında A. Saim Bey'in de bulunduğu 5-6 kişilik bir çalışma grubumuz vardı. A. Saim Bey'in ikamet ettiği Karakurt Mahallesi'ndeki evlerinin tam karşısındaki Karakurt Mescidi'nin imamı Ahmet Arkan da bizim sınıf arkadaşımızdı. İmtihanlara çoğu zaman bu Mescid'de hazırlanırlar, yemek, çay, ve sair ihtiyaçlar için de A. Saimlerin evine sık sık girer çıkardık. Sınavlar için Musalla Mezarlığı veya Üçler Mezarlığı'nda çalıştığımız da olur, özellikle de Enstitü binamız şehir merkezindeki Beşyol mevkiinden Meram Yeniol'a taşınınca daha çok Meram bağlarına gider, sakin bir bahçede beraberce ders çalışırdık. Gerçi bizim ders çalışma usulümüz

biraz farklı idi. Genellikle dersleri sene içinde derste hallettiğimizden sınavlara hazırlanırken yarım saat ders çalışır, bir saate varan oyun (genellikle küçük lastik topla futbol veya ağaçlar arasına gerilen iple voleybol) oynardık. Hiç unutmuyorum, bir gün çok sıkı çalışan bir arkadaşımız bizim ekibe katılmış, ders çalışma performansımıza ayak uyduramayınca (!) kendisi bir köye çekilerek çalışmaya devam etmiş ve bir daha bize takılmamaya -zannedersem- ahdetmiş idi. Ahmet Saim Bey'in o günlerde daha ziyade olan gevrek gülüşleri meşhurdur; o bizim neşe kaynağımızdı.

Yazısı güzel olduğu için gayet muntazam not tutardı; zaten kendisi de tertipli ve düzenli idi. Güzel giyinmeye, kılık ve kıyafetine dikkat eder, bulunduğu yer her neresi ise etraftaki eşyaların düzenli bir şekilde tertip edilmesine özen gösterirdi. Daha sonra akademik kariyerini yürüttüğü Sanat Tarihi'ne ta o günlerden meyyal oluşunda kişisel özelliklerinin de etkisi olsa gerek. Tadilat, tamirat, bina yapımı gibi işlerden zevk duyar, en ince ayrıntısına kadar yapılacak işler konusunda büyük bir titizlik gösterirdi.

1985 yılında Fakültemize bugünkü ismiyle Türk-İslam Sanatları Tarihi Bilim Dalı'nda uzman olarak intisap eden Ahmet Saim Bey'le aynı Bölümün elemanları olarak yıllarca uyumlu ve zevkle çalıştık.

Özellikle 2004-2011 yılları arasında deruhte ettiğim S.Ü. İlahiyat Fakültesi Dekanlığı görevimin ilk yıllarında Ahmet Saim Bey'in hiçbir zaman unutamayacağım büyük desteğini gördüm. Fakülte binamız halkımızın yardımıyla yapılarak 1972 yılında hizmete girmiş, doğu tarafına sonradan yapılan küçük bir ilave dışında yıllarca ciddi bir revize yüzü görmemişti. 2004-2005 yıllarında binamıza ve Fakültemize içte ve dışta yeni bir veche kazandırma çalışmalarında A. Saim Bey'in gerçekten takdire şayan gayret ve emekleri oldu. Hiç unutmuyorum, Fakülte'de yeni yılın eğitim-öğretimine yaklaşıldığı bir dönemde eksik kalan işlerin bir an evvel tamamlanması için Ramazan Bayramı'nın ikinci gününde çalışmasına devam eden mermer ustasını takip için bir bayram ziyareti arasında Fakülte'ye uğradığımda hiçbir idarî görevi olmamasına rağmen Ahmet Saim Bey'i benden önce Fakülte'ye gelmiş ve ustaya talimatlar verirken buldum.

2011-2014 yılları arasında Dekanlık görevinde halefim olan A. Saim Bey'in şüphesiz bu dönemde de Fakültemize hizmetleri oldu. İyi niyeti ve elinden geldiğince hizmet için gayret sarfettiği, onu tanıyan herkes tarafından müsellem olan bir husus olsa gerektir.

Yüce Rabbim, amellerini makbûl, sa'yini meşkûr, zenbini mağfur, mekânını Cennet eylesin.